

NÁŠ SVĚT SE MĚNÍ

Kdyby se má hlava se srdcem pro jednou přestaly přít
Měsíc schovaný za mrakem jako mříž
By přestal vypadat jako únik nebo skrýš

Do závoje mraků před zlem se skrýt
Než se ve mně rozhostí chtíč
Abych této budoucnosti šla napříč

Stojím na prázdném nástupišti a slyším jen dech svůj
Vzpomínám si, když svět jen na chvílku řekl stůj
Teď mám do budoucna přikázáno, “Dlouho se tu nezdržuj”

Rouška mě už dusí
Nosit se přesto musí
Do blízké budoucnosti se nezruší

Příroda se bez nás k životu zas probudila
Svou něžnou rukou zvířata do měst popudila
Teď se do oken dívají oni, jak se situace otočila

V rádiu teď oznamují, že dovnitř zase musíme
Na jak dlouho nevíme
K sobě zas se vrátíme

A do školy sice nejdeme
ve výuce vzdálené se uvidíme
Po zkouškách se sejdeme

Tento nový svět je jiný než ten, který znám
Tady vládne jiný pán
A ten nám slibuje, že má velký plán

Avšak muž znalý je
Jako hlupáci se mu smějeme
A do společnosti chodíme

Musím ale připomenout, že i když se svět mění
Pořád platí stará, zlatá rčení
A pravidlo, že i srdce má své poručení

Všichni jsme byli tímto virem nějak zranění
Pár z nás i nakažení
Ale zvednout se z této situace, to bude lidi, teprve umění

Mylně si myslíme; že se bouře rychle přežene
Láskou tento boj vyhraje
A že ke stolu si zase sedneme